

Μια σύντομη αναφορά και αναδρομή στο... Ελληνικό SWLing !... Και στους Έλληνες DXers !... ραδιοακροατές.

Γράφει ο Βασίλης Τζανέλλης
Ανατολικό Αιγαίο. Σάμος.
sv8cyv@gmail.com

Πρώτα απ όλα. Λίγη ιστορία...

Το ραδιόφωνο όχι μόνο σαν συσκευή αλλά και σαν λέξη ήταν παντελώς άγνωστο για τους Έλληνες μέχρι το 1925 περίπου.

Μερικοί τολμηροί που προσπάθησαν να εισάγουν κάποιες συσκευές βρέθηκαν μπροστά σ' ένα κυκεώνα τελωνιακών διατάξεων, αλλά και μετά την εισαγωγή σ' ένα απίστευτο

«αστυνομικό κράτος» που επέβαλε στους ιδιοκτήτες ραδιοφώνων κατ' οίκον έλεγχο από την « αρμόδια υπηρεσία» και ... πρωτοκόλληση σε ειδικά ημερολόγια των εκπομπών που θα άκουγαν οι κάτοχοί τους, με μόνο εσωτερική κεραία, αυστηρώς καθορισμένων χαρακτηριστικών !

Τα ραδιόφωνα δε που εκτελωνίζονταν χαρακτηρίζονταν σαν «δέκτες ασυρμάτου» και δηλώνονταν σε υπηρεσία του Υπουργείου των Στρατιωτικών !

Οι ελάχιστοι ηρωικοί κάτοχοί τους πλήρωναν και ένα καθόλου ευκαταφρόνητο ετήσιο χαράτσι ύψους 500 δραχμών (ένας καλός μισθός υπαλλήλου εκείνη την εποχή ήταν 1500-2000 δρχ.). Φυσικά ούτε λόγος για ύπαρξη κρατικού ραδιοφωνικού σταθμού, μιας και η Ε.Ι.Ρ. λειτούργησε για πρώτη φορά στις 25 Μαρτίου 1938.

Σιγά σιγά όμως, κάποιιοι έμποροι άρχισαν να κάνουν εισαγωγές ραδιοφώνων και η συσκευή έκανε την εμφάνισή της στα «σίκ» αθηναϊκά σπίτια σαν προνόμιο των λίγων. Όσο γινότανε «μόδα» τόσο αυξανόταν και οι εισαγωγές. Περί το 1930 με μια σχετική χαλάρωση των τελωνειακών διατάξεων και τον αποχαρακτηρισμό των ραδιοφώνων σαν «δέκτες ασυρμάτου» γίνεται μια έκρηξη εισαγωγών.

Εκατοντάδες συσκευές έρχονται στην Ελλάδα. Τα Radiola, τα Majestic, τα Emerson, τα Fada, ήταν μερικές από τις μάρκες της εποχής.

Παράλληλα ξεκίνησαν οι συναρμολογήσεις ραδιοφώνων, δειλά στην αρχή αλλά με αυξανόμενο κύκλο εργασιών στην συνέχεια, από Ελληνικά εργαστήρια εταιρειών.

Τα Μέτρον 15, Μέτρον 42, τα Ορθοφών και φυσικά τα His Master's Voice που τα κουτιά τους φτιάχνονταν... «διά χειρός Βαράγκη»!

Όμως και τότε ακόμη οι τιμές ήταν απαγορευτικές για το ευρύ κοινό. Έτσι μόνο οι πλούσιες οικογένειες, οι μεγαλοαστικές και κάποια μεγάλα κεντρικά καφενεία σε πολυσύχναστες πλατείες διέθεταν την... μαγική συσκευή!

Ο κόσμος μαζεύονταν μπουλούκι έξω από το ανοιχτό παράθυρο που θα τύχαινε να ακούγεται ραδιόφωνο, ή έξω από τις βιτρίνες των καταστημάτων που τα διέθεταν για να ακούσουν το ...«ράδιο»!

Η δύναμή του και η απήχηση του μαγική τα πρώτα προπολεμικά και μεταπολεμικά χρόνια.

Η έκφραση « **το είπε το ράδιο** » καθιερώθηκε σαν ότι ήταν το γεγονός πέρα και πάνω από κάθε αμφισβήτηση...

Κάπου εκεί έκαναν και την εμφάνισή τους στην αγορά τα πρώτα ΚΙΤ ραδιοφώνων.

Μια έξυπνη κίνηση των εταιρειών που συναρμολογούσαν για να δώσουν την δυνατότητα σε όσους δεν είχαν αρκετά χρήματα αλλά ήταν ανήσυχια πνεύματα να αποκτήσουν ένα ραδιόφωνο με σχετικά χαμηλό κόστος, 2-3000 δραχμών, πέντε φορές φθηνότερα από τα κανονικά.

Επίσης στο περιοδικό « **Επιστήμη δι' όλους** » δημοσιεύονταν αναλυτικές περιγραφές και οδηγίες του τρόπου συναρμολόγησης της συσκευής. Στο ίδιο περιοδικό ακόμη δημοσιεύονταν οδηγίες και σχετικές πληροφορίες για να διευκολύνουν τους ακροατές να αναγνωρίζουν από το χαρακτηριστικό σήμα που παίζουν οι σταθμοί μεταξύ των εκπομπών τους, ποιος ήταν ο ραδιοφωνικός σταθμός που άκουγαν. Φυσικά για Ελληνικό κρατικό ραδιοφωνικό σταθμό ούτε λόγος εκείνη την εποχή (1930-1938). Έτσι οι Έλληνες ραδιοακροατές προσπαθούσαν να «πιάσουν» τους ξένους σταθμούς. Καλά ακούγονταν το Ράδιο Βουκουρέστι, Το Ράδιο Άγκυρα, το Ράδιο Βιέννη, το Βελιγράδι, η Βουδαπέστη. Επίσης το Ράδιο Ρώμα, η Στουτγάρδη και το Ράδιο Παρί. Συχνά άκουγαν τις Βρυξέλλες και την Δανία, όπως και το Ράδιο Νέδερλαντς.

Εν το μεταξύ και περί το 1927 ο Άγγλος ραδιοερασιτέχνης και πρωτοπόρος DXer Gerry Marcuse, 2NM, είχε αρχίσει να εκπέμπει μουσική προς το εξωτερικό για πρώτη φορά στα Βραχέα κύματα.

Οι εκπομπές του ακούγονταν σε όλες τις τότε Αγγλικές αποικίες.

Τον άλλο χρόνο οι αρχές της χώρας του ζήτησαν να σταματήσει αυτές τις εκπομπές οι οποίες όμως συνεχίστηκαν από το BBC που είχε ιδρυθεί το 1922.

Έτσι από την Αγγλία έγινε η πρώτη επίσημη ραδιοφωνική εκπομπή στα Βραχέα κύματα.

Σ' αυτό το διαμορφωμένο ραδιοφωνικό τοπίο πρέπει λοιπόν να αναζητήσουμε και τους πρώτους πυρήνες των Ελλήνων ερασιτεχνών ραδιοακροατών και ειδικότερα των Ελλήνων Ακροατών βραχέων κυμάτων SWLers.

Αρχικά, να ακροώνται φολκλορική μουσική και τραγούδια από τις γειτονικές χώρες, αλλά και κλασική μουσική από τις χώρες της κεντρικής Ευρώπης, στα μακρά και τα μεσαία.

Με την πρώτη όμως παρουσία ραδιοφωνικών σταθμών στα Βραχέα και την βελτίωση των ραδιοφώνων, όταν η υπόλοιπη οικογένεια δεν ήταν κοντά, τότε το κουμπί θα γύριζε στις μάντες των Βραχέων και οι ανήσυχοι ακροατές θα έψαχναν μέσα στο θόρυβο να ακούσουν ποιο... **μακρινούς** σταθμούς ποιο δύσκολους πού οι άλλοι δεν είχαν την υπομονή αλλά και την διάθεση να παρακολουθήσουν.

Σιγά σιγά αυξάνονταν και οι σταθμοί πού έκαναν εκπομπές στις μάντες των Βραχέων.

Τα περιοδικά όπως το «Επιστήμη και Ζωή» το «Επιστήμη δι' Όλους» ή το «Ράδιο Αλμανάκ» έκαναν συστηματικές αναφορές σ' αυτή την ασχολία.

Οι «φανατικοί ραδιόφιλοι» αυξάνονται και ζητούν καλύτερα ΚΙΤ ραδιοφώνων, περισσότερα υλικά βελτιώσεων και περισσότερες οδηγίες. Δημοσιεύονται τεχνικές πληροφορίες και αυξάνονται οι εισαγωγές εξαρτημάτων. Έν τώ μεταξύ το πάγωμα της απαγόρευσης εγκατάστασης εξωτερικής κεραίας για ραδιοφωνική λήψη δίνει ακόμη ποιο μεγάλη ώθηση στο ενδιαφέρον αυτό χόμπι.

Αρχίζουν να δημιουργούνται φιλίες. Οι «ερασιτέχνες ραδιόφιλοι» συναντιούνται στα πρώτα καταστήματα πώλησης ηλεκτρονικών υλικών και ραδιοφώνων. Γνωρίζονται ανταλλάσσουν απόψεις εμπειρίες μά και πληροφορίες. «... άκουσα εκείνον τον σταθμό, εγώ άκουσα τον άλλον την τάδε ώρα κ.λπ» Μά επίσης ανταλλάσσουν πληροφορίες για κεραίες και μικροβελτιώσεις ραδιοφώνων.

Έτσι περί τα τέλη της δεκαετίας του 30 φτάνουμε στην ίδρυση του πρώτου συλλόγου ραδιοακροατών.

Του «Συλλόγου Ερασιτεχνών Ραδιοφώνων»

Όμως όλα αυτά σταμάτησαν μόλις κηρύχτηκε ο πόλεμος. Στη συνέχεια με την Γερμανό Ιταλική κατοχή της Ελλάδας τα ραδιόφωνα σφραγίστηκαν έτσι ώστε να ακούν μόνο τον σταθμό των κατακτητών.

Δεν θα απέιχε πολύ από την πραγματικότητα και δεν θα ήταν υπερβολή εάν δεχτούμε ότι στην διάρκεια της κατοχής οι περισσότερο από αυτούς πού είχαν κρυμμένα ασφράγιστα ραδιόφωνα ήταν αυτοί οι «ερασιτέχνες ακροατές». Άλλωστε θα ήταν και αναμενόμενο μιας και οι περισσότεροι τα είχαν συναρμολογήσει από ΚΙΤ άρα ήταν και αδήλωτα.

Έτσι με ασφάλεια μπορούμε να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα ότι οι «ερασιτέχνες ραδιόφιλοι» μπορώντας εύκολα με την εμπειρία πού είχαν να φτιάχνουν εσωτερικές κεραίες λήψεως, γνωρίζοντας ακριβώς ώρες και συχνότητες εκπομπών του BBC, ότι αυτοί ήταν πού συστηματικά έκαναν ακροάσεις και ενημέρωναν τον κόσμο στα μαύρα χρόνια της Γερμανό Ιταλικής κατοχής !

Μετά την απελευθέρωση τα προβλήματα επιβίωσης για τους Έλληνες ήταν επιτακτικά. Η οικονομική ανέχεια και η ερειπωμένη χώρα δεν άφηναν περιθώρια για κάθε είδους χόμπι. Στη συνέχεια ο εθνικός σπαραγμός, ο αδελφοκτόνος εμφύλιος σημάδεψαν βαθιά και για πολλά χρόνια την κοινωνία μας.

Όμως η εποχή του ψυχρού πολέμου μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων και των δορυφόρων τους έφεραν μια άνευ προηγουμένου αύξηση του αριθμού μεγάλων ραδιοφωνικών σταθμών προπαγάνδας στα Βραχέα.

Πολλοί απ' αυτούς τους σταθμούς έκαναν εκπομπές στην Ελληνική γλώσσα.

Όπως το Radio Moscow, το The Voice of America, το BBC φυσικά, η Deutsche Welle η Φωνή από την Κολονία βέβαια, το Radio Bucuresti Romania, το Radio Budapest, το Radio Tirana, το Radio Sofia, το Trans World Radio από το Μόντε Κάρλο!! Το Radio Roma...

Πολλοί παρακολουθούσαν για διάφορους λόγους αυτές τις εκπομπές. Βέβαια καμιά σχέση δεν είχαν με τους SWLs. Όμως μερικοί με αρχικό ερέθισμα την ακρόαση αυτών των εκπομπών από τους εύκολους και πανίσχυρους σταθμούς πού τις έκαναν, δελεάστηκαν και μπήκαν στον... πειρασμό να αρχίσουν το ψάξιμο για το κάτι ποιο μακρινό και δύσκολο.

Ιούνιος του 1969, περιοδικό «Τεχνική Εκλογή», τεύχος 31...

Στο κάτω μέρος της σελίδας 63 κάνει την εμφάνισή του ένα περιεργό άρθρο πού το υπόγραφε ο κ. Νίκος Δενδρινός, με τίτλο:

« DXING: Ένα άγνωστο είδος ραδιοερασιτεχνισμού».

Αυτό λοιπόν το άρθρο θεωρώ ότι ήταν και το πραγματικό ξεκίνημα και ο Νίκος Δενδρινός ο Πατέρας του Ελληνικού SWLing με ότι διεθνώς σημαίνει αυτός ο όρος σήμερα.

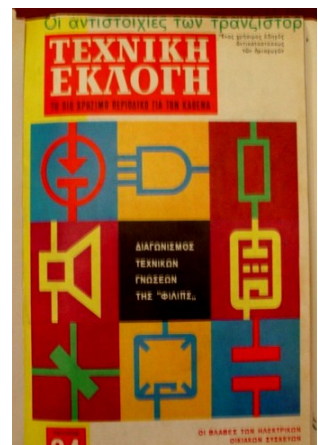
Έγραφε λοιπόν σ' αυτό το πρωτοπόρο άρθρο βάζοντας στη σωστή του βάση το θέμα:

«Μιλάμε συχνά για τους ραδιοερασιτέχνες, αυτούς δηλαδή πού έχουν σαν χόμπι τους να διατηρούν ένα σταθμό εκπομπής και λήψεως και να επικοινωνούν έτσι με συναδέλφους τους από όλα τα μέρη της Γης.

Ωστόσο υπάρχει παράλληλα μια άλλη κατηγορία φίλων των ραδιοκυμάτων, πολύ γνωστή στο εξωτερικό αλλά άγνωστη σχεδόν στον τόπο μας. Πρόκειται γι' αυτούς, που διεθνώς λέγονται DXers και έχουν σαν «σπόρ» την λήψη μακρινών ή άγνωστων ραδιοφωνικών σταθμών.

Χαρακτηρίζονται και σαν Short Wave Listeners, δηλ. ακροατές βραχέων κυμάτων.....

.....Ιδανικό του DXer είναι να πιάσει «άπιαστους» σταθμούς. Να ακούσει ότι δεν μπορούν να ακούσουν οι άλλοι γύρω του. Να επικοινωνήσει με μακρινές χώρες, με άγνωστους κόσμους. Βέβαια υπάρχουν και οι...

ειδικότητες στο χόμπι. Κάποιος ενδιαφέρεται για εξωτική μουσική, άλλος για σπόρ ως την άκρη του κόσμου, για ξένες γλώσσες, για σήματα δορυφόρων, για ό,τι φανταστείτε.....

.....Το χόμπι αυτό, το DXing όπως λέγεται, έχει γίνει πιά διεθνής θεσμός. Η εξάπλωσή του πάνω στον πλανήτη μας, οφείλετε βασικά στην εσωτερική ανάγκη του ανθρώπου για επικοινωνία. Ο Dxeer με το χόμπι του κάνει μια γοητευτική γνωριμία με την υφήλιο. Με φτερά του τα ραδιοκύματα, ταξιδεύει ως τα πέρατα του κόσμου, και αποκτά αντίληψη του επίγειου περιβάλλοντος μας, φυσικού και ανθρωπίνου. Όλη αυτή η ασχολιά έχει εξαιρετική σημασία από κοινωνική και μορφωτική άποψη.....

.....Ατυχώς στον τόπο μας το θέμα είναι σχεδόν άγνωστο για το κοινό. Ίσως μεμονωμένα άτομα να ασχολούνται, χωρίς καν να ξέρη ο ένας τον άλλο. Θάξιζε όμως τον κόπο να γίνει κάτι το πιο συστηματικό, ώστε η χώρα μας να μην είναι απούσα στη διεθνή κίνηση των DXers»

Νίκος Δενδρινός

Τα άρθρα του, με το χαρακτηριστικό πύργο με το παραγκάκι στη βάση του, στα τεύχη της Τεχνικής Εκλογής που ακολούθησαν ήταν ένας πραγματικός οδηγός για τους ραδιοακροατές. Επεξηγήσεις για την συμπεριφορά της Ιονόσφαιρας και της διάδοσης, οδηγίες για το πώς πρέπει να γίνετε η σύνταξη μιας «αναφοράς λήψεως» προς ένα ραδιοφωνικό σταθμό, κώδικας SINPO, παρουσίαση QSL καρτών, παρουσίαση ραδιοφώνων που έκαναν για ακροασίες βραχέων, DX νέα και πολλά άλλα.

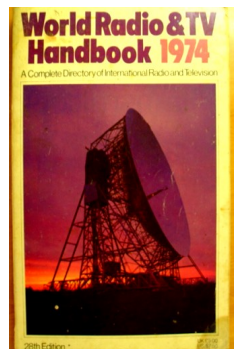
Η Εθνική Ένωση Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών Ε.Ε.Ε.Ρ. πού είχε ιδρυθεί εν τω μεταξύ από το 1968, έχει ήδη καθιερωθεί. Ιδρυτής της ήταν ο κ. Νίκος Ψιλογιάννης και το 1969 βρίσκεται σε ανοδική και δυναμική πορεία. Έχει ανοίξει τις πόρτες του ραδιοερασιτεχνισμού την στιγμή πού η ΕΕΡ όπως χαρακτηριστικά λέει ο Θοδωρής Αστυφίδης SV1HK: «εμείς είχαμε κλείσει την πόρτα στους νέους και είχαμε πετάξει και το κλειδί...» Εκτός όμως από την δυναμική προβολή του ραδιοερασιτεχνισμού, η ΕΕΕΡ κάνει και μία ακόμη καινοτομία. Προωθεί και το SWLing σαν προκαταρκτικό, αρχικό σκαλοπάτι για όσους ήθελαν να αποκτήσουν στην συνέχεια άδεια εκπομπής, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα.

Πολλοί ήταν αυτοί πού «κυνηγούσαν συστηματικά SWL Awards. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο κ. Αυγουστίνος Νομικός SV1GK,(sk) ο οποίος είχε αποκτήσει πολλά απ' αυτά ! Όμως μέσα στους κόλπους της συμπεριέλαβε και τους «γνήσιους ραδιοακροατές DXers» που αρκετοί απ' αυτούς ποτέ δεν θέλησαν να αποκτήσουν την πολυπόθητη για τους πολλούς άδεια... Έτσι για πρώτη φορά εκδόθηκαν Ελληνικά AWARDS για τους Dxeers SWLs και για πρώτη φορά υπήρξε σύλλογος πού υποστήριζε δυναμικά και συστηματικά το χόμπι των ακροατών Βραχέων κυμάτων, μέχρι την διάλυσης της μαζί με την πτώση της χούντας το 1974.

Στην συνέχεια, το 1975 ο κ. Νίκος Δενδρινός πού όπως είδαμε παρά πάνω ήταν ο πρωτοπόρος SWLer που αρθρογραφούσε στην Τεχνική Εκλογή, μαζί με τον κ. Γιάννη Λουκά τον κ. Δημήτρη Ράνια και τον κ. Δημήτρη Κωρονάκη ίδρυσαν την «**Ελληνική Λέσχη Ραδιοακροατών**».

Η ανακοίνωση της ίδρυσης της είχε δημοσιευθεί στη μικρής κυκλοφορίας Αθηναϊκή εφημερίδα «Τα Προσφυγικά Νέα» και φυσικά στην Τεχνική Εκλογή. Γρήγορα η λέσχη αγκάλιασε πολλούς SWLers και σύντομα αριθμούσε πάνω από 300 μέλη. Μεγάλος ενθουσιασμός, συστηματική δουλειά, εκπαίδευση των νέων μελών από τους μυημένους, καλές δημόσιες σχέσεις και έκδοση τακτικού ενημερωτικού φυλλαδίου. Φυσικά όπως πάντα η Τεχνική Εκλογή ήταν στο πλευρό και αυτής της προσπάθειας που δυστυχώς τελείωσε το 1979...

Το 1981 ιδρύετε στη Θεσσαλονίκη αυτή τη φορά από τον κ. Κυριάκο Δρίτσα, τον κ. Πάνο Βελέτσο SV1QR, τον κ. Παντελή Λαμπριανίδη τον κ. Χρόνη Χασδόκα, τον κ. Αλέξανδρο Κουταμάνη και τον κ. Δημήτρη Ζαχαριάδη SV0FP, ο «**Ελληνικός Σύλλογος Ραδιοληπτών**», η κατά την διεθνή ορολογία, «**The Greek DX Club**». Πρώτο μέλημα του συλλόγου η έκδοση μηνιαίου περιοδικού. Έτσι αρχίζει η έκδοση του, «**Μακρυνός X**» ή «**Distant X**» με πλούσια και πολύ ενδιαφέρουσα ύλη. Περιελάμβανε το «Shortwave Logbook» από τον κ. Χρόνη Βασδόκα, το «Medium wave Logbook» από τον κ. Πάνο Βελέτσο, ραδιοφωνικά νέα και άλλες ειδήσεις και θέματα γύρω από το SWLing στα Ελληνικά και στα Αγγλικά από τον κ. Κυριάκο Δρίτσα ο οποίος είχε προφανώς και την γενική επιμέλεια της έκδοσης, «QSL Corner» από τον κ. Παντελή Λαμπριανίδη, «Broadcast News» στα Αγγλικά από τον κ. Αλέξανδρο Κουταμάνη, FM και TV Tips & Topics από τον κ. Δημήτρη Βάσο. Επίσης μία πολύ δυνατή τεχνική στήλη που παρουσιάζονταν τα πάντα. Από θεωρία περιγραφές κεραιών έως παρουσιάσεις και δοκιμές τηλεπικοινωνιακών δεκτών!

Φυσικά δεν μπορούσε να λείπουν και οι διαγωνισμοί στους οποίους «αθλοθετούνταν» πλούσια δώρα!

Τον Ιούνιο του 1982 πραγματοποιείτε από το GREEK DX CLUB η πρώτη και μοναδική SWL Dxpedition από Έλληνες Dxers.

Έτσι οι: Κώστας Καλφίδης, Φώτης Φωτιάδης, Κυριάκος Δρίτσας, Διογένης Τακίδης, Δημήτρης Στάντζος, Τάσος Χατζηνικολάου, Βασίλης Ψαράς και ίσως και μερικοί άλλοι των οποίων τα ονόματα δεν μπόρεσα να πληροφορηθώ, ταξίδεψαν σε Ιταλία, Νότια Γαλλία, Πυρηναία, Ανδόρα, Ισπανία, Γιβραλτάρ, κουβαλώντας κεραιές και δέκτες και καταγράφοντας στα Logbooks δεκάδες εκατοντάδες ακροάσεις σταθμών, επιβεβαιώνοντας σπάνιες ραδιοχώρες που σε καμία περίπτωση δεν θα ακούγονταν στην Ελλάδα! Παράλληλα όμως μέσα από το ταξίδι αυτό των 9.800 χιλιομέτρων που διανύθηκαν έγινε και διεθνή προβολή του Ελληνικού Συλλόγου Ραδιοληπτών.

Κατά την διάρκεια αυτής της Dxpedition πραγματοποιήθηκαν και επισκέψεις σε τοπικούς ραδιοσταθμούς όπως: ο FRANCE REGION 3, ο RADIO GIRONA, ο RADIO SANT FELIU όπου έδωσαν και συνέντευξη!..., ο RADIO RELOJ, ο RADIOESPANA DE BARCELONA και ο CADENA CATALANA.

Στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του RADIO GERONA έγινε αναφορά σ' αυτή την Ελληνική Dxpedition και αναφέρθηκαν τα εξής:

«Εχθές το απόγευμα δεχθήκαμε στα στούντιος του σταθμού μας μια ομάδα από Έλληνες Dxers οι οποίοι όπως μας δήλωσαν πραγματοποιούν Dxpedition στην Ισπανία και Πορτογαλία, με σκοπό να ακούσουν σταθμούς που λόγω της μικρής ισχύος τους είναι αδύνατον να ακουστούν στην Ελλάδα. Οπωσδήποτε αυτό είναι κάτι που μας προκάλεσε έκπληξη, δεδομένου ότι για πρώτη φορά γίνεται από Έλληνες Dxers. Ελπίζουμε ότι σύντομα και οι δικοί μας Dxers θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των απογόνων του Οδυσσέα και σύντομα θα τους δούμε να πραγματοποιούν τέτοιες εξορμήσεις. Πιστεύουμε ότι είναι πράγματι πολύ αξιόλογο και σημαντικό αυτό που έκαναν, και εμείς τους ευχόμαστε καλή επιτυχία!»

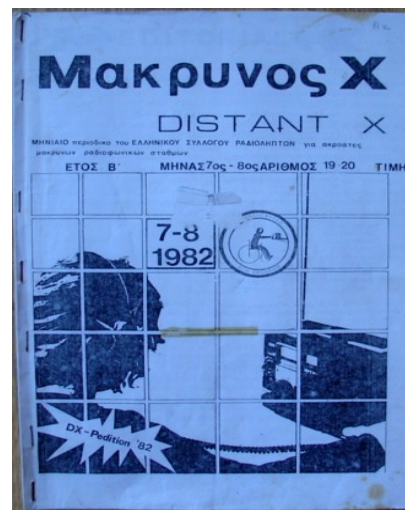
Δώδεκα χρόνια μετά ο υπογράφον αυτό το άρθρο κάνοντας το ίδιο ταξίδι, ακολούθησε την ίδια διαδρομή, χωρίς όμως να μπορέσει να καταγράψει τόσο μεγάλο όγκο ακροάσεων μιας και ο διαθέσιμος χρόνος ήταν πολύ λιγότερος.

Τον Μάιο του 1982 ιδρύεται στην Αθήνα αυτή την φορά ένας νέος σύλλογος ραδιοακροατών. Το «**HELLAS RADIO CLUB - HRC**» και αρχίζει την έκδοση του δικού του περιοδικού που ονομάζει «**ΕΠΑΦΗ - CONTACT**»

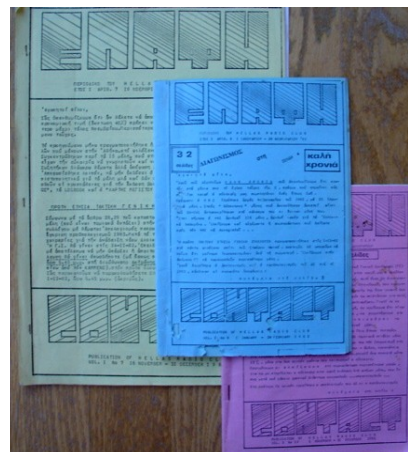
Τα ιδρυτικά μέλη: ο κ. Μ. Ζερβάκης, ο κ. Χ. Λούλας, ο κ. Δ Βαλάρης, ο κ. Γ Μελαχροινού, ο κ. Α. Γενεράλης, ο κ. Δ. Κορωνάκης, ο κ. Ν. Λινός, ο κ. Tony Buhagier, ο κ.Σ. Κομισός ο κ. Κ. Τζουβάρας, ο κ. Ν. Βούλγαρης, ο κ. Δ. Δράνιας ... Συνολικά ήταν 23 μέλη, των υπολοίπων όμως τα ονόματα δεν μπόρεσα να πληροφορηθώ. Εάν κάποιος συνάδελφος τα έχει στο αρχείο του θα ήταν πολύ χρήσιμο να μας πληροφορήσει σχετικά.

Η «ΕΠΑΦΗ» αρχικά κυκλοφόρησε σε μεγάλο σχήμα A4, όμως από το τεύχος Νο 8 και μετά ακολουθώντας τα διεθνή στάνταρς μειώθηκε σε μισό A4 κάνοντας το ποιο εύχρηστο και ευκολοδιάβαστο. Το περιοδικό ήταν διμηνιαίο με 24+ σελίδες σε κάθε τεύχος. Όλη η δουλειά γίνονταν στο χέρι. Δακτυλογράφηση των σελίδων, φωτοτυπίες, σελιδοποίηση, βιβλιοδέτηση, ταχυδρόμηση!... Η ετήσια συνδρομή ήταν 400 δραχμές.

Το μεράκι των ανθρώπων που έγραφαν σ' αυτό, πολύ μεγάλο. Η ύλη του πλούσια. Το βάρος έπεφτε σε δύο ενότητες. Ειδήσεις και πληροφορίες για DX δραστηριότητες και προγράμματα ραδιοφωνικών σταθμών, μιας και δεν υπήρχε φυσικά internet τότε και για να βγούν πληροφορίες χρειαζόνταν... Πολύ δουλειά! Από την ΕΠΑΦΗ δεν έλειπαν και τα αγγλόγλωσσα άρθρα που έγραφε ο κ. Tony Buhagier ταλαντούχος με τις ξένες γλώσσες!

και

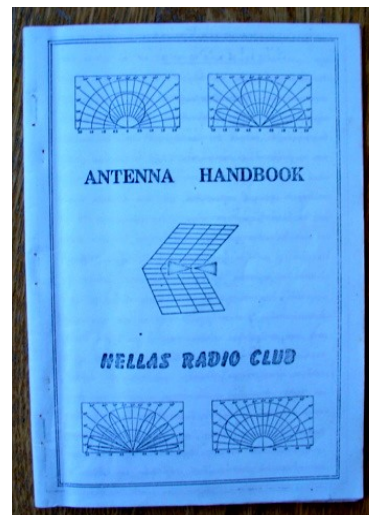
Το άλλο σκέλος ήταν η εκπαίδευση των μελών με πολλά τεχνικά άρθρα και επίσης άρθρα για το πώς συντάσσονται αναφορές λήψεως, με ποιο τρόπο πρέπει να γράψει κάποιος σε ένα ραδιοφωνικό σταθμό για να πάρει την πολυπόθητη QSL κάρτα και πολλά άλλα ενδιαφέροντα.

Φυσικά δεν έλειπαν και οι διαγωνισμοί όπως ποιος θα ηχογραφήσει τα περισσότερα ANNOUNCEMENTS ή τα περισσότερα INTERVAL SIGNALS ραδιοσταθμών, με έπαθλα πλούσια και πρωτότυπα, σχετικού ενδιαφέροντος με το χόμπι!

Καταπληκτικές και πρωτοπόρες για την εποχή ήταν και οι ειδικές εκδόσεις του HRC που μοιράζονταν δωρεάν στα μέλη όπως, ο «**ΟΔΗΓΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΛΗΨΕΩΣ**» και το «**ANTENNA HANDBOOK**», από τους κυρίους Δ. Βαλάρη, Κ. Τζουβάρα, Μ. Ζερβάκη και Χ. Λούλα. Δυστυχώς κανένα από τα δύο δεν μπορεί να βρεθεί σήμερα.

Όμως αντίτυπα υπάρχουν κατατεθειμένα στην «Εθνική Βιβλιοθήκη»!

Ο υπογράφων σαν μέλος του HRC (SWL-HRC 216) έχει αυτές τις εκδόσεις και μόλις εξασφαλιστεί η έγκριση από τους εκδότες τους θα σας τις παρουσιάσουμε μέσα από την ιστοσελίδα του Aegean DX group ©, ώστε να μην λείπουν από καμιά ραδιοερασιτεχνική βιβλιοθήκη !

Άλλο ένα βασικό μέλημα του HRC ήταν και η αύξηση των μελών ώστε να υπάρχει μεγάλη συμμετοχή στις δραστηριότητες αλλά και ο σύλλογος να είναι εύρωστος οικονομικά ώστε να προσφέρει ακόμη περισσότερα στα μέλη του. Το 1985 το HELLAS RADIO CLUB έφτασε τα 500 μέλη!

Όμως κάπου εκεί άρχισε και το... ξεθύμασμα της δραστηριότητας. Μπορεί τα μέλη να έφταναν τα 500, όμως η δουλειά γίνονταν από έξη επτά παθιασμένους. Τελικά όσο πάθος και να έχεις φτάνει κάποια στιγμή που κουράζεσαι και τα παρατάς... Μετά ήρθε και το στρατιωτικό, κάποιες σπουδές έξω, κάποια μεταπτυχιακά και σαν όλα τα όμορφα πράγματα τελείωσε κι' αυτό...

Από τότε έως τώρα δεν μπόρεσα να εντοπίσω άλλη συστηματική και οργανωμένη προσπάθεια ραδιοακροατών στην Ελλάδα. Εάν κάποιος γνωρίζει παραπάνω στοιχεία και ενδιαφέρεται άς μας τα κοινοποιήσει. Εμείς εδώ στο Aegean DX group ©, με χαρά μας θα τα δημοσιεύσουμε.

Εμείς με την προκύριξη του 1^{ου} SV SWL contest, επιδιώκουμε την αναβίωση του Ελληνικού SWLing με την επαναδραστηριοποίηση όσο τώ δυνατόν περισσότερων παλαιών DXer ραδιοακροατών. Την αναβίωση εάν είναι δυνατόν των RADIO CLUB και την συσπείρωση σ' αυτά παλαιών και νέων SWLs που θα κάνουν δυναμική παρουσία στις παγκόσμιες δραστηριότητες των ραδιοακροατών.

Σήμερα στην εποχή του διαδικτύου και της καλπάζουσας πληροφορίας, θεωρούμε ότι η ραδιοακρόαση εξακολουθεί να παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον! Υπάρχουν εκατοντάδες ραδιοφωνικοί σταθμοί που οι θηριώδεις κεραίες τους εξακολουθούν και εκπέμπουν τά προγράμμάτά τους. Άς τους ξαναβρούμε και άς επικοινωνήσουμε μαζί τους...

73 από τη Σάμο.
de SV8CYV & SWL-HRC 216 Βασίλης

